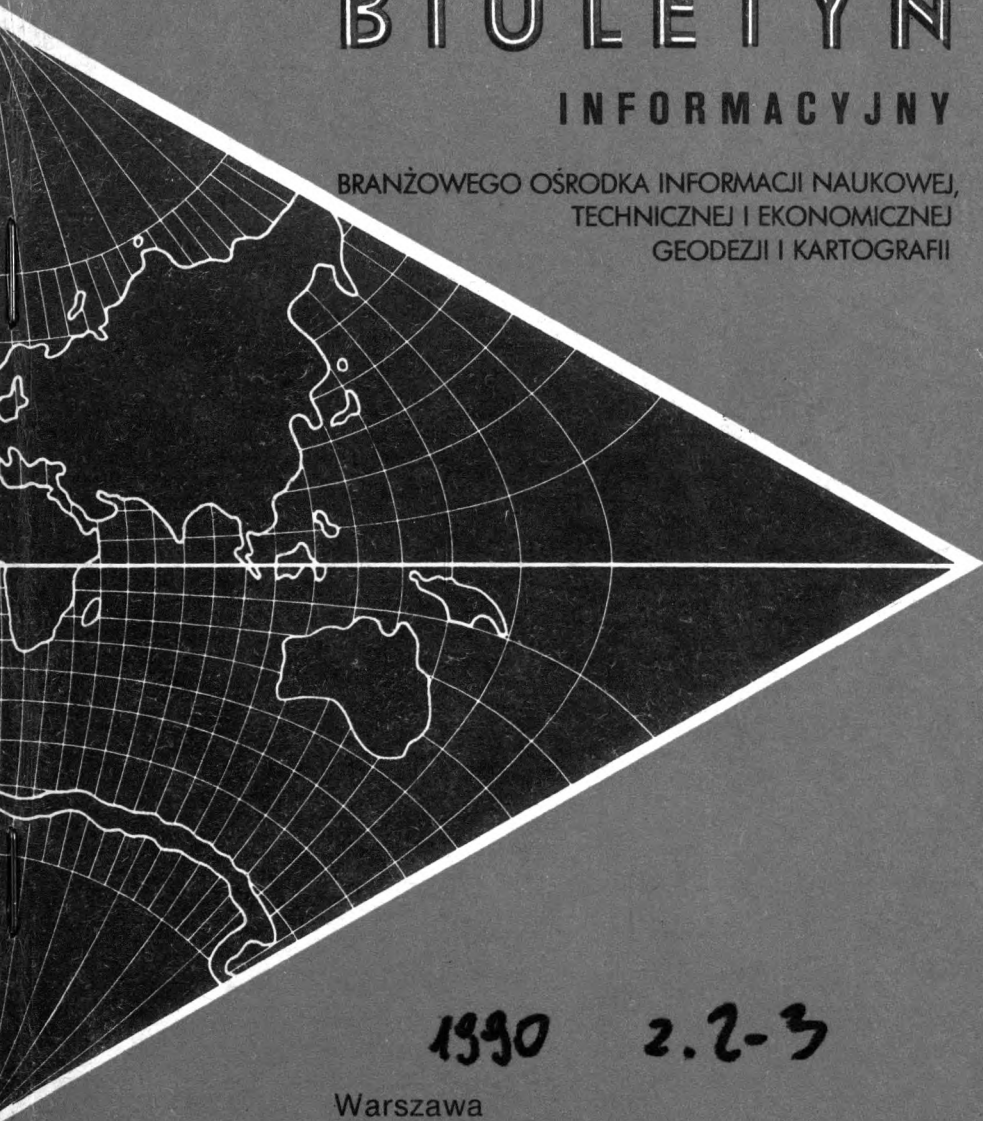

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

BIULETYN

INFORMACYJNY

BRANŻOWEGO OŚRODKA INFORMACJI NAUKOWEJ,
TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ
GEODEZJI I KARTOGRAFII

1990

2.2-3

Warszawa

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

BRANZOWY OŚRODEK INFORMACJI
NAUKOWEJ, TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ

ISSN 0209-2840

BIULETYN INFORMACYJNY

Tom XXXV nr 2-3

WARSZAWA

1990

Jan Cisak

Jerzy Lech Jasnorzewski
in memoriam5

Hanna Ciołkosz

KOMUNIKAT. Wykaz aktualnych instrukcji i
 wytycznych technicznych.
 Plan wydawniczy na lata 1990-1991.....10

POSTĘP NAUKOWO-TECHNICZNY

Tomasz Zawila-Niedźwiecki

Działalność zespołu ekspertów ECE/FAO
 ds. satelitarnej detekcji uszkodzeń lasu.
 Spotkanie w Sosnowcu (Sudety) w dniach
 28-30 maja 1990 roku.....15

WIADOMOSCI PATENTOWE.....18

KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE

Hanna Ciołkosz

Międzynarodowe konferencje, sympozja,
 narady i konsultacje oraz współpraca
 zagraniczna w 1989 roku.....24

INFORMACJE ZE STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH.....29

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH.....33

JERZY LECH JASNORZEWSKI

in memoriam

W maju 1989 roku z wielkim żalem pożegnaliśmy geodetę, metrologa, polarnika, pszczelarza doc. inż. Jerzego Lecha Jasnorzeńskiego. Odszedł od nas wspaniały człowiek, uczony, przyjaciel, patriota, społecznik i nauczyciel wielu pokoleń.

Urodził się 15 września 1906 roku w Iwaszkowie na Ukrainie w rodzinie inżyniera rolnika. W roku 1916 rozpoczął naukę w gimnazjum rosyjskim w Białej Cerkwi uczestnicząc jednocześnie w konspiracyjnym polskim kółku samokształceniowym. W 1921 roku po zawarciu pokoju polsko-radzieckiego osiedlił się w Radomiu gdzie rozpoczął naukę w gimnazjum realnym. Po złożeniu egzaminu maturalnego w 1926 roku wstąpił na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Warszawskiego, jednak w roku następnym zrezygnował z tego kierunku studiów i po zdaniu konkursowego egzaminu wstępnego został studentem Wydziału Geodezji Politechniki Warszawskiej. O wyborze kierunku studiów niewątpliwie zadecydowała tradycja rodzinna, gdyż dziadek Jerzego, Andrzej Jasnorzeński, był geodetą. Przez znaczną część studiów zaliczał równolegle dodatkowe przedmioty obowiązujące na Wydziale Inżynierii Wodnej Politechniki Warszawskiej. W 1932 roku złożył egzamin dyplomowy po wykonaniu pracy magisterskiej na temat wyznaczania szerokości geograficznej z obserwacji gwiazd metodą Sternecka. Pierwszą stałą pracę po skończeniu studiów podjął w lutym 1933 roku w Obserwatorium Astronomicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, u prof. Banachiewicza - znanego astronoma i matematyka. Do stolicy powrócił w 1934 r. gdzie rozpoczął pracę na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej prowadząc również pracę w dziedzinie służby czasu. Odbił również staże naukowe z tej dziedziny w Paryżu, Brukseli i Poczdamie. Do wybuchu wojny ogłosił drukiem pięć prac naukowych; pierwsza z nich ukazała się w grudniu 1933 roku w Przeglądzie Mierniczym i dotyczyła uproszczonego schematu algorytmu Gaussa; ostatnia z 1939 roku, zawierała opis i

rezultaty badania czopów narzędzi geodezyjno - astronomicznych. W latach wojny i okupacji pracował przy pomiarach leśnych oraz wykonywał różne roboty dorywcze, a w latach 1943-1945 zamieszkując wraz z rodziną w nadleśnictwie Kampinos współpracował aktywnie z grupami partyzantów.

Po opuszczeniu przez Niemców Warszawy brał udział w ratowaniu i porządkowaniu resztek mienia Politechniki Warszawskiej, a później pracował przy odbudowie gmachu Głównego Urzędu Miar oraz przy reaktywowaniu i tworzeniu tam polskiej służby metrologicznej. W tym czasie ogłosił na łamach Przeglądu Geodezyjnego trzy artykuły oparte na swych badaniach i pomysłach z czasu wojny. Zawierały one opis opracowanej wraz ze Zbigniewem Czerskim konstrukcji narzędzia astronomicznego z zastąpieniem libeli lunetą autokolimacyjną i poziomem rtęciowym, nowe sposoby nanoszenia punktów na mapę oraz projekt organizacji służby czasu w Polsce.

W latach pięćdziesiątych Jerzy Lech Jasnorzewski pracując w Głównym Urzędzie Miar prowadził jednocześnie wykłady z metrologii na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej. W tym okresie opublikował 12 prac naukowych i dwa podręczniki akademickie - "Interferencja i jej zastosowanie do pomiarów długości" oraz "Metrologia długości". Rezultatem prac konstrukcyjnych było opracowanie i wykonanie wspólnie z PZO oryginalnych mikroskopów do komparatora geodezyjnego. Wyrazem uznania dla Jego dorobku naukowego było przyznanie Mu w 1956 roku tytułu naukowego docenta.

W 1957 roku docent Jasnorzewski otrzymał propozycję udziału w wyprawie na Spitsbergen organizowanej przez Polską Akademię Nauk, a osobiście przez Stanisława Siedleckiego znanego już wówczas polarnika. Przedstawił wówczas bardzo interesujący program naukowy, w którym najważniejszym zadaniem było założenie podstawowego punktu geodezyjnego i wyznaczenie jego pozycji metodami astronomicznymi. Wyprawa wyruszyła w lecie 1958 roku. Docent Jasnorzewski był najstarszym jej uczestnikiem i brał udział w budowie stałej polskiej stacji badawczej na północnym brzegu Fiordu Hornsund na Spitsbergenie. Służył swoimi zdolnościami technicznymi i konstrukcyjnymi. Jak również dbał o systematyczną realizację swojego programu badawczego. W pobliżu

stacji wybudował solidny słup astronomiczny i z blisko stu serii obserwacyjnych metody Kawrajskiego wyznaczył jego pozycję. Punkt ten będący najlepiej wyznaczonym punktem geodezyjnym na Spitsbergenie stał się podstawą zarówno opracowań kartograficznych, jak też badań geodynamicznych. Wyniki Jego prac znalazły wyraz w publikacjach naukowych, a swoje wrażenia i przeżycia ze wspólnego pobytu w odizolowanej niewielkiej grupie, w trudnych i nietypowych warunkach zebrał i opisał w książce pt. "Spitsbergen bez retuszu", która ukaże się wkrótce w wydawnictwie "Sport i Turystyka".

W 1959 roku, wkrótce po wyprawie, został wybrany na stanowisko zastępcy dyrektora tworzonego wówczas Międzynarodowego Biura Metrologii Prawnej w Paryżu, którego zadaniem było ujednolicenie i legalizacja w skali międzynarodowej wszelkich problemów metrologicznych związanych z jednostkami, narzędziami, słownictwem itp. Stanowisko to piastował przez 10 lat. W tym okresie opublikował sześć artykułów naukowych w języku francuskim, dwie prace w języku rosyjskim i cztery publikacje po polsku.

Po ukończeniu swej misji w Paryżu Jerzy Lech Jasnorzewski powrócił do macierzystej instytucji, która w tym czasie przekształciła się w Centralny Urząd Jakości i Miar. W 1970 r. zadanie konserwacji jednostki długości oraz zakładanie i pomiar odpowiednio precyzyjnych baz długościowych na potrzeby krajowej służby geodezyjnej zostało powierzone Instytutowi Geodezji i Kartografii. Koordynatorem tych prac był Jerzy Jasnorzewski, który od 1970 roku rozpoczął pracę w IGiK jako pracownik naukowy Instytutu i członek jego Rady Naukowej. Przejście na emeryturę w 1976 roku nie rozerwało więzi docenta Jasnorzewskiego z Instytutem. Nadal służył swoją ogromną wiedzą fachową, radą i pomocą zarówno w pracach naukowych i konstrukcyjnych, jak i w kształceniu młodej kadry Instytutu. W latach tych był autorem lub współautorem szeregu prac naukowych, głównie z zakresu metrologii geodezyjnej.

Jesienią 1977 roku spełniło się wreszcie marzenie Jerzego Jasnorzewskiego - uczestniczenia w wyprawie antarktycznej. Mimo zaawansowanego wieku (miał wówczas 71 lat) odznaczał się pełnią

energii i jasności umysłu. Miał niewątpliwie na to wpływ prowadzony spartański tryb życia oraz stosowany reżim dietetyczny i okresowe głodówki - szeroko propagowane wśród znajomych.

Był to okres początkowej działalności polskiej stacji antarktycznej im. H. Arctowskiego leżącej na wyspie Króla Jerzego w archipelagu Szetlandów Południowych. Wziął wówczas udział w wyprawie grupy letniej przebywającej na stacji jedynie w okresie lata antarktycznego czyli od grudnia do marca. Podobnie jak na Spitsbergenie Jerzy Jasnorzewski zbudował w pobliżu stacji słup astronomiczny i wyznaczył jego pozycję z pomiarów astronomicznych. Brał również czynny udział w rozbudowie stacji i wszystkich pracach gospodarczych. Nie unikał ciężkich prac terenowych i wielokrotnie okazał się bardziej wytrzymały od znacznie młodszych kolegów. Lubiany i ceniony przez uczestników wyprawy i załogę statku, pełen humoru i dowcipu służył wszystkim radą i pomocą. Rezultaty swoich prac na tej wyprawie opublikował w czasopiśmie PAN, Polish Polar Research.

W latach 1978 - 1986, podobnie jak przed wyprawą, współpracował ze swoimi macierzystymi instytucjami - Instytutem Geodezji i Kartografii oraz Polskim Komitetem Normalizacji Miar i Jakości. Brał również aktywny udział w pracach różnych organizacji społecznych - nie poszukując szaczących stanowisk, lecz niosąc ludziom swoją pomoc. W Kole Seniorów Stowarzyszenia Geodetów Polskich starał się pomagać mniej sprawnym kolegom. Dla swojej parafii zorganizował inwentaryzację grobów na cmentarzu metodami geodezyjnymi i fotogrametrycznymi, a w Komisji Badań Polarnych Stowarzyszenia Geodetów Polskich i Klubie Polarnym Polskiego Towarzystwa Geograficznego służył zawsze radą uczestnicząc we wszystkich zebraniach i spotkaniach.

Bardzo dotkliwie odczuł długą i ciężką chorobę żony Haliny i w końcu Jej śmierć we wrześniu 1984 roku. Po śmierci żony jeszcze bardziej wzmożył swoją aktywność w pracy na rzecz innych zdobywając uznanie i szacunek wśród ogromnego grona przyjaciół, kolegów i współpracowników. W dowód tego uznania Instytut Geodezji i Kartografii wraz ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich Naczelnej Organizacji Technicznej zorganizował we wrześniu 1986 roku sesję jubileuszową dla uczczenia 80-lecia urodzin Jerzego Jasnorzewskiego połączoną z Sympozjum Polarnym SGP. Następnego

dnia po sesji Jubilat wyruszył w jesienny rejs statkiem udającym się do stacji Hornsund na Spitsbergenie. Instytut Geofizyki PAN wyraził zgodę na Jego udział w wyprawie, gdyż doc. Jasnorzewski przedstawił interesujący program naukowy dotyczący badania ruchów pionowych wybrzeży fiordu Hornsund, a lekarze z Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej uznali, że Jego stan zdrowia jest zadowalający. Docent Jerzy Jasnorzewski powrócił z wyprawy w dobrym zdrowiu, zyskał nowe grono młodych przyjaciół i wniósł nowe wartości do polskich badań rejonów polarnych. Jego hipoteza i wnioski z pomiarów opublikowane zostały w Biuletynie Informacyjnym IGiK.

Nagła śmierć przerwała Jego wciąż bardzo aktywną działalność. Zmarł 14 maja 1989 roku pogrążając w smutku rodzinę i przyjaciół. Jego brak odczuwają wszyscy, którzy z Nim współpracowali i korzystali z Jego rad.

Cześć Jego pamięci!

Jan Cisak

KOMUNIKAT

WYKAZ AKTUALNYCH INSTRUKCJI I WYTTCZNYCH TECHNICZNYCH
PLAN WYDAWNICZY NA LATA 1990-1991

W związku z decyzją Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 12.10.1989 roku L.dz. GG-I-4/89 Instytut Geodezji i Kartografii przejął zasób instrukcji i wytycznych technicznych od Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego i Centralnego Ośrodka Geodezji i Kartografii.

Sprzedaz prowadzi Branżowy Ośrodek Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej IGIK codziennie (oprócz sobót) w godz. 8.00-15.00, p.533 i p.532. Zamówienia prosimy przysyłać pod adresem:

Instytut Geodezji i Kartografii
BOINTE
ul. Jasna 2/4, 00-950 Warszawa

Bliższych informacji udzielamy listownie (adres j.w.), lub telefonicznie. Telefon centrali 26-42-21(31), telefony wewnętrzne: 503 i 334.

Poniżej zamieszczamy wykaz aktualnych instrukcji i wytycznych technicznych oraz plan wydawniczy na lata 1990-1991.

WYKAZ AKTUALNYCH INSTRUKCJI I WYTTCZNYCH TECHNICZNYCH
(stan na dzień 31.08.1990 r.)

INSTRUKCJE

L.p. Symbol	Tytuł	Kol. Rok wyd. wyd.	Uwagi
1. G-1	Geodezyjna, osnowa pozioma	4 1986	
2. G-2	Wysokościowa osnowa geodezyjna	4 1988	
3. G-3	Geodezyjna obsługa inwestycji	4 1986	
4. G-4	Pomiary sytuacyjne i wysokościowe	3 1988	
5. K-1	Mapa zasadnicza	3 1987	nakład wyczerpany
6. K-2	Mapy topograficzne do celów gospodarczych	1 1978	nakład wyczerpany

7. K-3	Mapy tematyczne	2	1984	
8. 0-1	Ogólne zasady wykonywania prac geodezyjnych	4	1988	
9. 0-2	Ogólne zasady opracowania map dla celów gospodarczych	3	1987	
10. 0-3	Zasady kompletowania dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej	1	1985	nakład wyczerpany
11. 0-4	Zasady prowadzenia państwowego zasobu geodezyjno-kartograficznego	2	1987	

WYTYCZNE TECHNICZNE

L.p. Symbol	Tytuł	Kol. wyd.	Rok. wyd.	Uwagi
1. G-1.1	Pomiary astronomiczne i opracowanie wyników	1	1980	nakład wyczerpany
2. G-1.2	Pomiary grawitacyjne i opracowanie wyników	1	1984	
3. G-1.3	Pomiary pola magnetycznego Ziemi i opracowanie ich wyników	1	1982	
4. G-1.5	Szczegółowa osnowa pozioma. Projektowanie, pomiar i opracowanie wyników	2	1990	
5. G-1.5	Załącznik	1	1987	
6. G-1.6	Przeglądy i konserwacje punktów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych	1	1986	
7. G-1.7	Centralne banki osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych	1	1985	
8. G-1.8	Aerotriangulacja analityczna	1	1984	
9. G-1.9	Katalog znaków geodezyjnych oraz zasady stabilizacji punktów	1	1984	

10.	G-1.10	Poprawki odwzorowawcze państwowego układu współrzędnych	1	1988	
11.	G-2.1	Podstawowa osnowa wysokościowa-projektowanie, pomiar i opracowanie wyników	1	1983	
12.	G-2.2	Szczegółowa osnowa wysokościowa. Projektowanie, pomiar i opracowanie wyników	1	1983	
13.	G-3.1	Osnovy realizacyjne	2	1987	
14.	G-3.2	Pomiary realizacyjne	2	1987	
15.	G-3.4	Inwentaryzacja zespołów urbanistycznych, zespołów zieleni i obiektów architektonicznych	1	1981	
16.	G-4.1	Sieci modularne	1	1986	
17.	G-4.2	Uczytelnianie fotogrametrycznych zdjęć lotniczych i pomiary uzupełniające dla mapy zasadniczej	1	1982	
18.	G-4.3	Bezpośrednie pomiary wysokościowe	1	1981	
19.	G-4.4	Prace geodezyjne związane z podziemnym uzbrojeniem terenu	3	1987	
20.	K-1.1	Metryka mapy zasadniczej	1	1980	
21.	K-1.2	Mapa zasadnicza. Aktualizacja i modernizacja	2	1987	
22.	K-1.3	Mapa zasadnicza Opracowanie pierwszego rysu z pomiarów bezpośrednich	1	1981	nakład wyczerpany
23.	K-1.4	Mapa zasadnicza. Opracowanie pierwszego rysu rzeźby terenu z istniejących materiałów kartograficznych	1	1983	nakład wyczerpany
24.	K-1.5	Mapa zasadnicza. Opracowanie pierwszego rysu autogrametrycznej sytuacji i rzeźby terenu	1	1981	

25.	K-1.6	Mapa zasadnicza. Opracowanie pierwo- rysu na podkładzie fotomapy lub otofotomapy	1	1982	
26.	K-1.7	Mapa zasadnicza w wersji rozwar- stwionej	2	1987	
27.	K-1.7	Załącznik			nakład wyczerpany
28.	K-1.9	Sporządzanie pierworysu mapy. Materiały kartograficzne. Sprzęt kreslarski	2	1987	nakład wyczerpany
29.	K-1/ K3-10	Reprodukcja kartograficzna małonakładowa	1	1981	nakład wyczerpany
30.	K-2.1	Mapy topograficzne. Opracowanie pierworysów i aktualizacja map w skalach 1:5000, 1:10 000	1	1985	
31.	K-2.2	Mapy topograficzne. Opracowanie czystorysów map w skalach 1:5000, 1:10 000	1	1985	
32.	K-2.3	Sporządzanie map fotograficznych	1	1983	
33.	K-2.7	Sporządzanie fotogrametrycznych zdjęć lotniczych	1	1983	nakład wyczerpany
34.	K-3.1	Mapy społeczno-gospodarcze w ska- lach 1:5 000, 1:10 000, 1:25 000	1	1982	nakład wyczerpany
35.	K-3.2	Sporządzanie map inżynieryjno-gospo- darczych zakładów przemysłowych metodą stereofotogrametryczną	1	1981	nakład wyczerpany
36.	K-3.3	Mapa przeglądowa uzbrojenia terenu	3	1987	
37.	K-3.4	Mapa hydrograficzna w skali 1:50 000	1	1985	
38.	K-2 t.ok.	Wzory i objaśnienia znaków umownych i napisów na mapach topograficznych w skalach 1:5 000, 1:10 000	1	1989	
39.	K-2 m.ok.		1	1989	

40.	Kata- Katalog wzorcowy norm pracy nr 7A.
log Metryka mapy zasadniczej.
nr 7A Prace konstrukcyjne	1	1984
41.	Kata- Katalog wzorcowy norm pracy nr 16.
log Reprodukacja map
nr 16 i dokumentów geodezyjnych	1	1984
42.	Geodezja dla pomiarowych	1	1981

PLAN WYDAWNICZY NA LATA 1990-1991

Rok 1990

Wytyczne techniczne "G-1.5 Szczegółowa osnowa geodezyjna"

Rok 1991

Instrukcja techniczna "0-3 Zasady kompletowania dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej"

Instrukcja techniczna "K-2 Mapy topograficzne"

Instrukcja techniczna "G-5 Ewidencja gruntów"

Instrukcja techniczna "G-6 Ewidencja budynków"

Instrukcja techniczna "G-7 Geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu"

Instrukcja techniczna "G-8 Dokumentacja geodezyjna i kartograficzna do celów prawnych"

Wytyczne techniczne "K-2.8 Aktualizacja map topograficznych w skalach 1:10 000 i 1:25 000 w układzie 1942"

Tomasz Zawila-Niedźwiecki
Instytut Geodezji i Kartografii

Działalność zespołu ekspertów ECE/FAO
ds. satelitarnej detekcji uszkodzeń lasu.
Spotkanie w Sosnowcu (Sudety) w dniach 28-30 maja 1990 roku

W 1988 roku Komitet Drzewny Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (ECE) oraz Europejska Komisja Leśna FAO powołały zespół ekspertów ds. praktycznego zastosowania zdjęć satelitarnych do oceny uszkodzeń lasu. Celem prac zespołu jest przeanalizowanie możliwości satelitarnej badania lasu oraz zaproponowanie międzynarodowej współpracy w zakresie teledetekcji lasu.

Komitet Drzewny ECE oraz Komisja Leśna FAO, na swej 45 sesji w 1987 roku stwierdziły, że teledetekcja może mieć duże znaczenie do oceny szkód lasu oraz że należy dążyć do utworzenia międzynarodowego programu zastosowania teledetekcji do wielkoobszarowych ocen stanu lasu.

Dwa pierwsze posiedzenia zespołu miały miejsce w Genewie w dniach 14-15 marca 1988 roku i 6 września 1989 roku. Uczestniczyli w nich eksperci z Austrii, Francji, Finlandii, RFN, Polski, Szwajcarii, Szwecji, Wielkiej Brytanii, ECE/FAO, Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz UNEP-GRID (United Nations Environmental Programme - Global Resource Inventory Database). Polskę, na pierwszym posiedzeniu, reprezentowali A. Ciolkosz i T. Zawila-Niedźwiecki, a w drugim W. Barszczewski i T. Zawila-Niedźwiecki. Przewodniczącym Zespołu został prof. L. Schotte ze Szwecji.

W wyniku prac zespołu ekspertów, zaaprobowanych przez 46 i 47 Sesję Komitetu Drzewnego ECE, postanowiono:

- zdefiniować kryteria oceny stanu lasu w celu ustanowienia sieci powierzchni testowych do określenia użyteczności zdjęć satelitarnych;
- wybrać w różnych krajach powierzchnie testowe, które mogłyby być wykorzystane w międzynarodowym projekcie;
- określić, w jaki sposób dane już zgromadzone i nowopozyskiwane, a otrzymywane w poszczególnych krajach, mogą być udostępnione zainteresowanym instytucjom w skali międzynarodowej;
- określić finansowe implikacje powyższych działań oraz możliwości finansowania badań przez poszczególne zainteresowane kraje;
- określić, jakie systemy satelitarne mogą być stosowane w poszczególnych krajach (Landsat TM, SPOT, Kosmos itd.);
- zaprosić wszystkie kraje członkowskie do utworzenia projektów badawczych w celu włączenia się do międzynarodowego programu.

Wyniki prac zespołu ekspertów doprowadziły do wyznaczenia, w kilku krajach, poligonów badawczych, mających stanowić podstawę międzynarodowego projektu. W 1990 roku, także Lasy Państwowe przystąpiły do projektu, prowadzonego pod auspicjami ECE/FAO, powołując w Instytucie Badawczym Leśnictwa temat badawczy, którego wykonanie zlecono Ośrodkowi Przetwarzania Obrazów Lotniczych i Satelitarnych IGIK w Warszawie.

Komitet Drzewny, na 47 sesji (1989 r.), zaakceptował dotychczasowe prace zespołu ekspertów, pod przewodnictwem L. Schotte oraz propozycję, aby kolejne posiedzenie zespołu odbyło się w Polsce.

Propozycja taka została zgłoszona przez dyrektora T.J. Pecka (ECE/FAO) i prof. L. Schotte, po prezentacji polskich prac, dotyczących zastosowania zdjęć satelitarnych do oceny degradacji lasu na terenie Sudetów Zachodnich. W lutym 1990 roku Sekretarz Wykonawczy Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ, G. Hinteregger zwrócił się do krajów członkowskich z prośbą o aktywny udział w międzynarodowym projekcie oraz w kolejnym spotkaniu, organizowanym w Polsce, po raz pierwszy poza siedzibą ONZ w Genewie.

Organizatorami spotkania ekspertów ECE/FAO w Sosnowcu (Sudety) w dniach 28-30 maja 1990 roku byli: Ośrodek Przetwarzania Obrazów Lotniczych i Satelitarnych IGiK, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, Lasy Państwowe oraz Departament Leśnictwa Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

W spotkaniu w Sosnowcu uczestniczyli specjaliści z 10 krajów: Austrii, Finlandii, Francji, Polski, RFN, Szwajcarii, Szwecji oraz po raz pierwszy z: Czechosłowacji, Kanady i USA. Reprezentowane były również ECE/FAO, EWG oraz NASA. Polskę reprezentowali stali członkowie zespołu: A. Ciołkosz, W. Barszczewski i T. Zawila-Niedzwiecki oraz w charakterze gości i obserwatorów: E. Glasenapp, E. Dmyterko, Z. Fuchs, J. Zimny i Z. Konieczny.

Głównym celem tego spotkania, obok poznania polskiego poligonu w Sudetach oraz przeglądu ostatnich osiągnięć satelitarnego badania lasu, było określenie szczegółowych metod naziemnej inwentaryzacji lasu, która ma dostarczyć danych referencyjnych niezbędnych w projekcie ECE/FAO.

Podczas spotkania podkreślono wagę teledetekcji satelitarnej, mogącej umożliwić ocenę degradacji lasu (śledzenie zmian oraz prognozowanie regionalne i globalne), a także sformułowano główne zadania międzynarodowej działalności w tym zakresie, którymi są:

- stworzenie nowego, uzupełniającego narzędzia dostarczania informacji dla międzynarodowego programu współpracy;
- określenie zmian i pozyskiwanie dodatkowych informacji w ramach istniejącego systemu inwentaryzacji i ostrzegania;
- prezentowanie rozwijanych metod teledetekcji satelitarnej w ocenie uszkodzeń lasu, zakładając niskie koszty i częstsze dostarczanie danych.

Zespół ekspertów, podczas spotkania w Sosnowcu zarekomendował odpowiednim organom ECE/FAO, co następuje:

- zespół ekspertów powinien kontynuować swoją pracę, jak również koordynować omawiane programy, równoległe z działalnością konwencji o dalekodystansowych transgranicznych zanieczyszczeniach powietrza;
- w tym celu zespół powołał grupę techniczną, która ma za zadanie koordynację prac naukowych w skali międzynarodowej oraz zaproponował zorganizowanie centrum koordynacyjnego (np. w Genewie, UNEP-GRID) - sekretariat ECE/FAO został poproszony o przedyskutowanie tego zagadnienia z UNEP-GRID;

- Komitet Drzewny i Europejska Komisja Leśna zostały poproszone o ustalenie w jaki sposób grupa techniczna mogłaby być formalnie uznana, aby mogły być zapewnione niezbędne warunki jej pracy.

W skład grupy technicznej zespołu ekspertów powołano następujące osoby:

- M. Keil (RFN)
- R. Paivinen (Finlandia)
- H. Minell (Szwecja)
- J. Riom (Francja)
- B. Rock (USA)
- M. Sima (Czechosłowacja)
- T. Zawila-Niedzwiecki (Polska)

Grupa ta ma za zadanie przedyskutować zagadnienia metodyczne międzynarodowego programu badawczego oraz przedstawić rekomendacje dotyczące naukowych i metodycznych aspektów działania w tym zakresie. Szczególnym zadaniem grupy technicznej jest zasugerowanie rozwoju sieci poligonów i powierzchni badawczych, określenie danych, które mogą być gromadzone, śledzenie postępów badań, potencjału krajowych baz danych itd.

Zespół ekspertów zasugerował, by koszty operacyjnych lub indywidualnych projektów były pokrywane przez poszczególne, uczestniczące w projekcie kraje, podczas gdy kompilacje danych pochodzących z poszczególnych krajów, jak również międzynarodowa interpretacja i dystrybucja wyników spoczywałaby na centrum koordynacyjnym (np. UNEP-GRID).

Uczestnicy spotkania podkreślili, że wszystkie działania powinny być wspólnym przedsięwzięciem i w miarę potrzeb odpowiednie informacje powinny być wymienione bez żadnych restrykcji. Dane mogą być zbierane na poligonach testowych przez uczestników z innych krajów. Dotyczy to m. in. naziemnych pomiarów spektralnych, które powinny uwzględniać także ocenę anatomicznych zmian na poziomie komórkowym. Pierwsze tego typu pomiary zostały już wykonane na terenie poligonu w Sudetach, przez prof. B. N. Rocka z New Hampshire University (USA).

Większość uczestników stwierdziła, że najbardziej przydatnymi obrazowaniami satelitarnymi do badania lasu są zdjęcia Landsat TM, aczkolwiek doceniono również użyteczność innych obrazowań SPOT, Kosmos ...).

Po krótkiej dyskusji zaaprobowano propozycje H. Bodmera (Szwajcaria) dotyczące kryteriów wyboru powierzchni testowych. Propozycje te przekazano grupie technicznej do dalszego wykorzystania.

Zwrócono uwagę na formalne kwestie wykorzystywania zdjęć satelitarnych. Dr Apfl (Austria) i P. Giot (EWG) podjęli się uzgodnienia zasad wykorzystania danych teledetekcyjnych z zachowaniem praw autorskich (copyrights) oraz zasad współpracy z właścicielami tych praw (Eurimage, Spotimage, EOSAT i inni).

Zakres działania zespołu ekspertów jest uzależniony od dwu ciał macierzystych: Komitetu Drzewnego ECE i Europejskiej Komisji Leśnej FAO. Jeżeli te organizacje nie będą mogły zaakceptować propozycji sformułowanych w Sosnowcu, przyszła działalność będzie miała charakter raczej tylko naukowy.

Uczestnicy spotkania w Sosnowcu uznali, że wizja terenowa w Sudetach była bardzo interesującym, lecz bardzo smutnym doświadczeniem. Objazd terenu, doskonale zorganizowany przez OZLP we Wrocławiu (Nadleśnictwa Szklarska Poręba i Świeradów), był apelem o międzynarodową współpracę, dotyczącą odnowy europejskich lasów i dostarczył bardzo istotnego impulsu członkom zespołu, do podjęcia końcowych decyzji. Stwierdzono także, że spotkanie, zorganizowane w maju 1990 roku przez stronę polską, było ważnym krokiem ku dalszej międzynarodowej współpracy, dotyczącej praktycznego zastosowania teledetekcji satelitarnej do oceny degradacji lasu.

Biuletyn Urzędu Patentowego

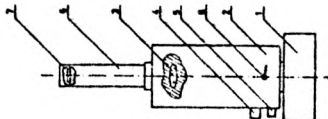
Zeszyt Nr 5/1990

4(51) G01C A1(21) 274377 (22) 88 08 23 (71) Akademia Rolniczo-Techniczna, Olsztyn (72) Wanic Andrzej

(54) Pochyłomierz mechaniczno-optyczny

(57) Pochyłomierz składa się z podstawy (1), do której zamocowany jest automatyczny pionownik zenitalny (2), a przed obiektywem (3) lunety automatycznego pionownika zenitalnego (2) zamocowany jest na stałe tubus (6) kolimatorowego układu optycznego ze skalą (7).

(1 zastrzeżenie)

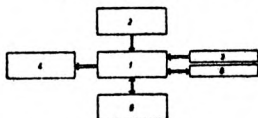

4(51) G01C B64D A1(21) 274462 (22) 88 08 30 (71) TTM-Systemy Komputerowe-Elektronika Spółka z o.o., Warszawa (72) Czichon Tadeusz, Tuchołka Tomasz

(54) Samolotowy rejestrator danych lotu

(57) Rejestrator samolotowy, stanowiący dodatkowe urządzenie w systemie rejestracji lotniczej, który dubluje działanie taśmowych rejestratorów pokładowych, zaopatrzony w procesor (1) z zasilaczem (2) oraz w wyświetlacz (4) obrazujący przebieg zapisu informacji, charakteryzuje się tym, że zawiera kasetę (5) z modulem elektronicznym, stanowiącą pamięć półprzewodnikową z układami scalonymi, podtrzymywaną w czasie przebywania poza rejestratorem napięciem ze standardowych baterii rtęciowych, a także zawiera wejście i wyjście komputerowe (6).

(1 zastrzeżenie)

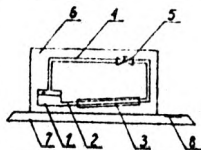

Zeszyt Nr 6/1990

4(51) G01C A1(21) 274677 (22) 88 09 13 (71) Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (72) Cholewa Wojciech, Hansel Józef, Kuleczka Józef

(54) Czujnik do pomiaru kąta odchylenia od zadanego kierunku pionowego lub poziomego elementów konstrukcyjnych

(57) Czujnik ma zbiornik cieczy pomiarowej (1) połączony w dolnej części z rurką pochylą (2), na której jest osadzony elektroniczny układ (3) pomiaru przesłuszczenia cieczy pomiarowej, a w górnej części z rurką (4) przepływu medium tłumiącego, połączoną poprzez zawór (5) regulacji tłumienia z drugim końcem rurki (2). Wszystkie elementy są osłonięte korpusem (6) zamocowanym do podstawy (7) korzystnie wyposażonej w pomocniczy wskaźnik poziomu (8).

(2 zastrzeżenia)

Zeszyt Nr 9/1990

4(51) G01C A1(21) 275439 (22) 88 10 21 (71) Ośrodek Produkcyjno-Wdrożeniowy "RONEX" Sp. z o.o., Koszalin i Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Geodezji i Kartografii, Słupsk (72) Dudek Jan, Hafke Gerard

(54) Sposób i urządzenie do przechowywania danych pomiarowych z pomiarów geodezyjnych i przenoszenia ich do jednostki nadrzędnej

(57) Urządzenie zawiera autonomiczny moduł pamięci (AMP) oparty na statycznej pamięci odczytywalno -zapisywalnej (SZPO) z niezależnym zasilaniem (NZ). W module pamięci (AMP) gromadzi się i

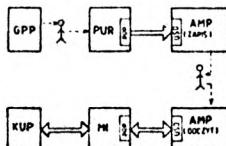

Fig. 1

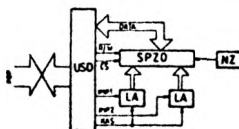

Fig. 2

przechowuje dane z pomiarów geodezyjnych, pochodzące z geodezyjnego przyrządu pomiarowego (GPP). Są one wpisywane za pomocą klawiatury do programowalnego, równoległego portu (PRP) mikroproce-

sorowego, przenośnego urządzenia rejestrującego (PUR).

Wejścia portu (PRP) poprzez układ sprzęgająco-dopasowujący (USD) są połączone z odpowiednimi wejściami autonomicznego modułu pamięci (AMP), gdzie są gromadzone i przechowywane w odpowiednim formacie wymienione dane pomiarowe.

Po odłączeniu autonomicznego modułu pamięci (AMP) od przenośnego urządzenia rejestrującego (PUR) następuje przeniesienie danych i wprowadzenie ich do komputerowego urządzenia przetwarzającego (KUP) współpracującego z modulem interface u (MI).

Przedmiotem wynalazku jest również sposób działania powyższego urządzenia.

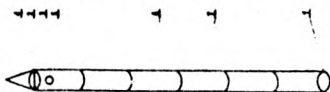
(2 zastrzeżenia)

Zeszyt Nr 11/1990

4(51) G01C U1(21) 88098 (22) 89 08 16 (71) Kopalnia Węgla Kamiennego "Nowy Wirek", Ruda Śląska (72) Kulisz Jerzy, Przystas Roman

(54) Odblaskowy pion kierunkowy

(57) Pion kierunkowy składa się z okrągłego pręta (1) oraz zawiesia trójkątnego (2), boki (3) przyspawanego do pręta (1). Pręt (1) jest oklejony odcinkami (6,7) odblaskowej taśmy, a przy jednym końcu ma wykonany otwór (5).

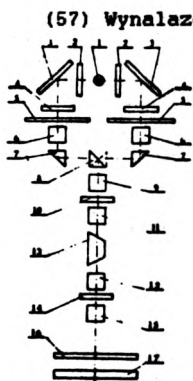

(2 zastrzeżenia)

Zeszyt Nr 14/1990

4(51) G01C A1(21) 277089 (22) 89 01 06 (71) Spółdzielnia Pracy "Nauka, Innowacja, Technika", Warszawa (72) Kryszczyński Tadeusz, Chojnacka Aleksandra, Chrobak Tadeusz, Mrotek Zbigniew

(54) Układ optyczny pokładowego urządzenia do prezentacji pozycji statku powietrznego na tle mapy

(57) Wynalazek rozwiązuje zagadnienie zwiększenia liczby prezentowanych na ruchomej mapie informacji oraz uproszczenia konstrukcji mechanizmu do przemieszczania przeźroczy z mapami.

Układ charakteryzuje się tym, że w torze transmisji obrazu przeźroczy (5) są umieszczone dwie obracane płytki (10) i (14), jedna z obrazem kompasu, a druga z obrazem wektora. Płytki (10) i (14) są umieszczone w płaszczyznach obrazów pośrednich, utworzonych przez dwa zespoły odwracające, z których pierwszy jest utworzony z obiektywów (6) i (8) oraz umieszczonych pomiędzy nimi pryzmatów (7 i 8), a drugi z obiektywów (11) i (12) oraz umieszczonego pomiędzy nimi pryzmatu obrotowego (13).

(2 zastrzeżenia)

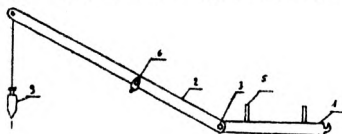
Zeszyt 17/1990

5(51) G01C U1(21) 88671 (22) 89 11 07 (71) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne, Słupsk (72) Bajera Stefan

(54) Centrownik geodezyjny

(57) Centrownik geodezyjny charakteryzuje się tym, że składa się z dwóch ramion: poziomego (1) i pochylego (2) połączonych ze sobą przegubowo, przy czym ramię poziome (1) ma dwa otwory na szpilki (5), natomiast ramię pochyle (2) wyposażone jest w kołowrotek (6) z nawiniętą żyłką zakończoną pionem (9) oraz w nieruchomą rolkę, przez którą przechodzi żyłka (7).

(1 zastrzeżenie)

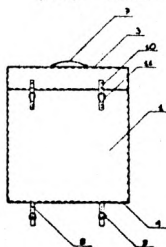

5(51) G01C A45C U1(21) 88672 (22) 89 11 07 (71) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne, Słupsk (72) Bajera Stefan

(54) Futerał do plastikowych granicznych znaków geodezyjnych

(57) Futerał według wzoru użytkowego składa się z dwóch prostokątnych płyt: zewnętrznego (1) i wewnętrznego sklejonych i zszytych ze sobą oraz dwóch usztywnień umieszczonych wewnątrz płyt, które w pozycji zamkniętego futerału stanowią górną pokrywę (3) i dolne denko (4). Do wewnętrznego płyta (2) zamocowane są taśmy, natomiast do górnej pokryw (3) zewnętrznego płyta (1) przymocowany jest uchwyty (7), a pod denkiem (4) dwa paski (8) ze sprzączkami (9). Do zewnętrznego płyta (1) zamocowane są dwa zapinające futerał paski (10) ze sprzączkami (11).

(4 zastrzeżenia)

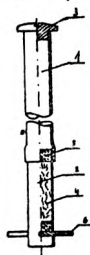

5(51) G01C U1(21) 88673 (22) 89 11 07 (71) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne, Słupsk (72) Bajera Stefan

(54) Znak geodezyjny

(57) Znak geodezyjny składa się z dwóch plastikowych części: znaku naziemnego (1) z czopkiem materializującym (3) i znaku podziemnego-podcentru (2) wypełnionego wiórami stalowymi (4) zabezpieczonymi przed wypadnięciem krawężkami styropianu (5), a przez dolną część znaku (2) przeprowadzone są pod kątem prostym dwa druty (6), przy czym połączenie obydwu części znaku następuje przez rozszerzenie dolnego odcinka znaku naziemnego (1) i nasadzenie go na znak podziemny (2).

(1 zastrzeżenie)

Wiadomości Urzędu Patentowego
Nr 8 sierpień 1989

(B2) (11) 147921 (41) 87 05 18 4 (51) G01B 11/14,
G01C 3/00
(21) 259994 (22) 86 06 10
(72) Daniec Maciej, Kluge Marek, Czechowicz Roman, Radowiecki
Bogumił, Puzewicz Zbigniew
(73) Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego,
Warszawa
(54) Sposób sprawdzania dalmierzy laserowych i urządzenie do
sprawdzania dalmierzy laserowych

(B1) (11) 147966 (41) 87 03 23 4 (51) G01C 3/00,
G01B 11/14
(21) 255129 (22) 85 08 23
(72) Pachuta Stanisław, Bauer Jerzy, Sołoducha Ryszard, Baszkiewicz
Krzysztof
(73) Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego,
Warszawa
(54) Urządzenie do pomiaru poziomych przemieszczeń poprzecznych
objektów, zwłaszcza hydrotechnicznych

Nr 9 wrzesień 1989

(B1) (11) 148254 (41) 86 08 12 4 (51) G01C 15/06
(21) 257983 (22) 86 02 14
(72) Krzeszowski Marian, Ćmielewski Kazimierz, Kuchmister Janusz
(73) Akademia Rolnicza, Wrocław
(54) Przyrząd do łaty geodezyjnej

(B1) (11) 148257 (41) 86 08 12 4 (51) G01C 15/06
(21) 257913 (22) 86 02 10
(72) Ćmielewski Kazimierz, Kuchmister Janusz
(73) Akademia Rolnicza, Wrocław
(54) Przyrząd do mocowania łaty geodezyjnej

Nr 12 grudzień 1989

(B1) (11) 148947 (41) 88 02 04 4 (51) G01C 3/02
G01B 5/04

(21) 259569 (22) 86 05 20
(72) Kisiel Karol
(73) Politechnika Warszawska, Warszawa
(54) Lustro dalmiercze

(B2) (11) 148912 (41) 88 06 09 4 (51) G01C 9/06
G01B 7/30
(21) 265858 (22) 87 05 21
(72) Wilczyński Jarosław, Trzaskowski Robert
(73) Politechnika Szczecińska, Szczecin
(54) Przyrząd do pomiaru kąta przechyłu

KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE

Hanna Ciołkosz
Instytut Geodezji i Kartografii

Międzynarodowe konferencje, sympozja, narady i konsultacje
oraz współpraca zagraniczna w 1989 roku

Wykaz został opracowany na podstawie sprawozdań z wyjazdów zagranicznych, które wpłynęły w 1989 roku do Branżowego Ośrodka Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej Instytutu Geodezji i Kartografii.

I. Astronomia

1. Drugie Zimowe Seminarium Geodynamiczne. Sopron (Węgry), 16-21.01.1989. Delegowany: mgr inż. Z. Drożdżewski (IGiK).

2. Narada robocza przedstawicieli służb geodezyjnych krajów socjalistycznych poświęcona omówieniu wyników zadania 2.2 grupy tematycznej 4 pt. "Utworzenie sieci geodezyjnej SGKS na podstawie jednoczesnych obserwacji dopplerowskich. Sofia (Bułgaria), 4-8.12.1989. Delegowani: doc. dr Maria Dobrzycka (IGiK), prof. dr. J. Śledziński (PEGiK-GEOKART), płk dr inż. E. Woźny (Zarząd Topograficzny Sztabu Generalnego WP).

II. Geodezja

3. Udział w roboczej naradzie przedstawicieli służb geodezyjnych krajów socjalistycznych w zakresie etapu 3 "Badania współczesnych pionowych ruchów skorupy ziemskiej w Karpacko-Bałkańskim Regionie" podtematu 4.1 wielostronnej współpracy naukowo-technicznej. Székesfehérvár (Węgry), 28-31.03.1989. Delegowany: doc. dr inż. T. Wyrzykowski (IGiK).

4. Sympozjum naukowe i seminarium zorganizowane z okazji XX Narady KAPG. Sopron (Węgry), 10-14.04.1989. Delegowana: dr inż. E. Welker (IGiK).

5. Uczestnictwo w XX Naradzie KAPG i posiedzeniach Biura KAPG oraz w imprezach naukowych towarzyszących XX Naradzie KAPG-sympozjum naukowym i seminarium. Sopron (Węgry), 9-19.04.1989. Delegowani: dr hab. A. Sas-Uhrynowski (IGiK), doc. J. Kruczyk (Instytut Geofizyki PAN), prof. A. Kijko (Instytut Geofizyki PAN).

6. VI Zgromadzenie Naukowe Międzynarodowej Asocjacji Geomagnetyzmu i Aeronomii (MAGA). Exeter (Wielka Brytania), 26-28.07.1989. Delegowany: dr hab. A. Sas-Uhrynowski (IGiK).

7. Konferencja ogólna Międzynarodowej Asocjacji Geodezji (IAG), zorganizowana z okazji 125 rocznicy nawiązania międzynarodowej współpracy w dziedzinie geodezji. Edynburg (Wielka Brytania), 3-12.08.1989. Delegowani: prof. dr hab. B. Ney (IGiK), doc. dr hab. M. Dobrzycka (IGiK).

8. Robocza narada przedstawicieli służb geodezyjnych krajów socjalistycznych w zakresie etapu 2. "Badania współczesnych pionowych ruchów skorupy ziemskiej na obszarze Bułgarii, Węgier, NRD, Polski, Rumunii, ZSRR (część europejska) i Czechosłowacji" podtemat 4.1 wielostronnej współpracy naukowo-technicznej. Praga (CSRS), 9-13.10.1989. Delegowany: doc. dr inż. T. Wyrzykowski (IGiK).

9. Wszechzwiązkowa konferencja naukowo-techniczna nt. "Stan i perspektywy prac geodezyjno-inżynierskich i fotogrametrycznych", zorganizowana z okazji 20-lecia działalności Naukowo-Badawczego Instytutu Geodezji Stosowanej w Nowosybirsku. Nowosybirsk (ZSRR), 27.11-1.12.1989. Delegowany: prof. zw. dr hab. inż. W. Janusz (IGiK).

III. Fotogrametria

10. Międzynarodowe sympozjum pod nazwą "Tydzień Fotogrametryczny" poświęcony rozwojowi fotogrametrii na świecie. Stuttgart (RFN), 10-17.04.1989. Delegowani: mgr A. Puzkarski (IGiK), doc. J. Konieczny (IGiK), dr inż. A. Nowosielski (IGiK).

IV. Kartografia

11. Robocza narada przedstawicieli służb geodezyjnych państw socjalistycznych na temat współpracy w temacie 3 "Kartografia". Ulan Bator (Mongolia), 20-24.03.1989. Delegowani: doc. dr inż. K. Podlacha (IGiK), mgr J. Łopatto (PPWK).

12. XIV Światowa Konferencja Kartograficzna Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (MAK). Budapeszt (Węgry), 17-24.08.1989. Delegowany: prof. dr hab. B. Ney (IGiK).

13. Konsultacja nt. kartografii z ramienia ONZ. Amman (Jordania), 1.08-5.09.1989. Delegowany: doc. dr inż. J. Konieczny (IGiK).

V. Teledetekcja

14. Inauguracyjne Spotkanie Światowej Asocjacji Ochrony Gleby i Wody oraz udział w pracach grupy roboczej Instytutu Geografów Brytyjskich, zajmującej się erozją gleb na zbuntach ornych, a także prezentacja posteru i referatu pt. "A New Tool for Planning Soil Conservation in Poland". Londyn (Wielka Brytania), 01-08.01.1989. Delegowany: mgr W. Fedorowicz-Jackowski (IGiK).

15. Posiedzenie Biura Grupy Roboczej Teledetekcji programu INTERKOSMOS. Czeskie Budziejowice (CSRS), 23-28.01.1989. Delegowany: dr inż. E. Pietrzak (IGiK).

16. Sympozjum poświęcone podsatelitarnym eksperymentom w ramach programu "Priroda". Leningrad (ZSRR), dr inż. A. Nowosielski (IGiK), prof. A. Jurewicz (CBK), mgr inż. M. Rataj (CBK).

17. Międzynarodowa Konferencja "Komercjalizacja Kosmosu i rola krajów rozwijających się". Nashville (USA), 5-11.03.1989. Delegowany: prof. dr hab. B. Ney (IGiK).

18. Dwustronna współpraca pomiędzy IGiK a SDPZ w Pradze w latach

1988-1989. Praga (CSRS), 14-17.03.1989. Delegowani: dr R. Gronet (IGiK), mgr M. Kowalska (IGiK), dr Z.F. Poławski (IGiK).

19.Przeprowadzenie rozmów nt. stosowanych w Barcelonie systemów informacji przestrzennej przez rzeczoznawcę Zespołów Autorskich Pracowni Architektonicznych, celem udzielenia konsultacji. Barcelona (Hiszpania), 19-26.02.1989. Delegowany: dr M. Baranowski (IGiK).

20.XXVI Sesja Podkomitetu Naukowo-Technicznego Komitetu Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej (COPUOS) ONZ.Nowy Jork (USA), 21.02-03.03.1989. Delegowani: prof. dr hab. B.Ney (IGiK), mgr A. Kąkolecki (Stała Misja PRL przy ONZ).

21.VI Konferencja Termogrametrii i Inżynierii Termalnej. Budapeszt (Węgry), 31.05-2.06.1989. Delegowana: mgr inż. B. Halemba (IGiK).

22.Konsultacyjny wyjazd celem opracowania programu utworzenia Centrum Teledetekcyjnego w Mongolii. Ulan Bator (Mongolia), 9-30.04.1989. Delegowany: doc. A. Linsenbarth (IGiK).

23.Zapoznanie się z zainstalowaniem i pracą sieci Ethernet. Frankfurt (RFN), 16-30.04.1989. Delegowani: dr inż. J. Domanski (IGiK), mgr A. Nowicki (IGiK), inż. J. Sus (IGiK).

24. XV Posiedzenie Grupy Roboczej Teledetekcji programu INTER-KOSMOS. Czeskie Budziejowice (CSRS), 15-20.05.1989. Delegowani: prof. dr hab. B. Ney (IGiK), dr E. Pietrzak (IGiK), prof. dr hab. J. Bażyński (PIG), prof. dr A. Jurewicz (CBK), dr J.R. Olędzki (UW), mgr E. Zielińska (KBK PAN).

25.Szkolenie w zakresie wykorzystania systemu operacyjnego VMS komputera MieroVax. Tübingen (RFN), 3-10.06.1989. Delegowani: dr inż. J. Domanski (IGiK), mgr A. Nowicki (IGiK), inż. J. Sus (IGiK).

26.Szkolenie w zakresie obsługi systemu ARC/INFO. Gawle (Szwecja), 12-17.06.1989. dr M. Baranowski (IGiK), mgr T. Juffi (Geokart), mgr J. Siedlecki (Geokart).

27.Konferencja naukowo-techniczna zorganizowana z okazji 30-lecia Służby Geodezyjnej Republiki Kuby. Przeprowadzenie rozmów dotyczących współpracy służb geodezyjnych PRL i Republiki Kuby oraz udzielenie konsultacji na temat opracowania lotniczych obrazów termalnych. Hawana (Kuba), 22.05-03.06.1989. Delegowani: dr inż. E. Pietrzak (IGiK), mgr inż. H. Jędrzejewski (MGPIB).

28.Udział w Zgromadzeniu Ogólnym i Konferencji SORSA (Asocjacja Systemów Odniesień Przestrzennych) i w Konferencji Auto-Carto 9. Złożenie wizyty w USGS (United States Geological Survey) i w innych instytucjach naukowych w okolicy Waszyngtonu. Waszyngton (USA) 25.03-21.04.1989. Delegowany: dr M. Baranowski (IGiK).

29.Realizacja punktów 2.5.1 i 3.3 planu dwustronnej współpracy pomiędzy IGiK i Gostcentr "Priroda". Moskwa (ZSRR), 13-16.06.1989. Delegowani: doc. dr inż. B. Bohonos (IGiK), dr R. Gronet (IGiK), mgr M. Kowalska (IGiK), dr inż. A. Nowosielski (IGiK).

30.Szkolenie w zakresie obsługi systemu przetwarzania obrazów Teragon-4000 w siedzibie firmy Teragon w Linköping. Linköping

(Szwecja), 12-19.06.1989. Delegowany: dr W. Fedorowicz-Jackowski (IGiK).

31. Praktyczne zapoznanie się z obsługą autografu analitycznego "Planicomp P1". Oberkochen (RFN), 7-24.05.1989. Delegowani: doc. dr inż. J. Konieczny (IGiK), dr inż. A. Nowosielski (IGiK), mgr inż. J. Sus (IGiK), mgr inż. T. Łata (IGiK).

32. Współpraca w zakresie tematu 6.1.2.5.1. zad.2 prowadzonego wspólnie przez IGiK w Warszawie i FÖMI w Budapeszcie. Budapeszt (Węgry), 29.05-3.06.1989. Delegowani: mgr M. Iracka (IGiK), mgr inż. T. Zawila-Niedzwiecki (IGiK), mgr inż. E. Glasenapp (IGiK).

33. XVII posiedzenie przedstawicieli narodowych punktów kontaktowych (NPK) sieci dystrybucji materiałów satelitarnych ESA (EART-HNET i EURIMAGE zorganizowane przez norweską TSTS (Tromsø Satellite Tracking Station), Tromsø (Norwegia), 18-26.06.1989. Delegowana: mgr W. Sujkowska (IGiK).

34. Spotkanie ekspertów na temat praktycznego zastosowania teledetekcji satelitarnej do oceny uszkodzeń lasów, zorganizowane przez Komitet Drzewny Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ oraz Europejską Komisję Leśną FAO. Genewa (Szwajcaria), 3-7.09.1989. Delegowani: mgr inż. T. Zawila-Niedzwiecki (IGiK), mgr inż. J.W. Barszczewski (Lasy Państwowe-Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej).

35. Narada specjalistów w ramach projektu "Kosmogeoinformatyka" Grupy Roboczej Teledetekcji Programu Interkosmos, zorganizowana przez Komitet Badań Kosmicznych Węgierskiej Akademii Nauk i Földmérézi Intezet. Budapeszt (Węgry), 24-30.08.1989. Delegowani: dr inż. T. Baranowska (IGiK), mgr inż. R. Jankowski (IGiK).

36. IV Międzynarodowe Spotkanie Użytkowników Danych z Satelitów serii NOAA, zorganizowane przez organizację EUMETSAT, skupiającą ośrodki europejskie zajmujące się odbiorem, przetwarzaniem i analizą danych z satelitów meteorologicznych. Rothenburg (RFN), 5-9.09.1989. Delegowani: dr K. Dąbrowska-Zielińska (IGiK), dr inż. Z. Bochenek (IGiK).

37. II Międzynarodowa Konferencja poświęcona geomorfologii i geoeekologii. Frankfurt n. Menem (RFN), 3-6.09.1989. Delegowany: doc. dr inż. A. Linsenbarth (IGiK).

38. Międzynarodowa Konferencja nt. "Monitoringu i Oceny Zasobów Naturalnych Ziemi: Przygotowanie do XXI w." Wenecja (Włochy), 24-30.09.1989. Delegowany: dr inż. T. Zawila-Niedzwiecki (IGiK).

39. Międzynarodowe Sympozjum poświęcone zastosowaniu teledetekcji do badań biosfery. Moskwa (ZSRR), 17-23.09.1989. Delegowany: prof. dr hab. A. Ciołkosz (IGiK).

40. XXII Posiedzenie Przewodniczących Komitetów Narodowych programu INTERKOSMOS. Neubrandenburg (NRD), 23-28.10.1989. Delegowany: prof. dr hab. inż. B. Ney (IGiK).

41. Zapoznanie się w GKP-SDPZ z postępem prac badawczych i aplikacyjnych w zakresie wykorzystania metod teledetekcji w gospodarce leśnej (p. 4.2. planu współpracy naukowo-technicznej i wymiany

bezdwizowej pomiędzy IGIK-OPOLIS a GKP-SPPZ). Praga (CSRS), 4-8.12.1989. Delegowani: doc.dr hab. inż. W. Bychawski (IGIK), dr inż. T. Baranowska (IGIK), mgr M. Iracka (IGIK).

42.Dokonanie odbioru technicznego systemu ERDAS przygotowanego do wysyłki do IGIK. Frankfurt n.Menem (RFN), 11-18.12.1989. Delegowany: dr M. Baranowski (IGIK).

VI. Różne

43.Wymiana doświadczeń pomiędzy specjalistami geodezyjnych służb informacji Polski i Słowacji w zakresie informacji naukowej. Bratysława (CSRS), 13-18.11.1989. Delegowane: dr inż. T.Baranowska (IGIK), mgr H. Ciołkosz (IGIK).

INFORMACJE ZE STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH

Marian Szymański
Stowarzyszenie Geodetów Polskich, Warszawa

W II kwartale br. należy zanotować następujące ciekawsze wydarzenia, imprezy i działania, które miały miejsce w Stowarzyszeniu:

Sprawy organizacyjne

1. Wobec podjęcia przez Ministerstwo Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa prac dotyczących nowelizacji ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne, zmierzających do jej dostosowania do aktualnej sytuacji społecznej i gospodarczej, Prezydium Zarządu Głównego SGP, doceniając znaczenie tych zmian dla całej społeczności geodezyjnej i kartograficznej i jej ogromne zainteresowanie projektowanymi zmianami, powołało specjalny zespół, który ma opracować stanowisko Stowarzyszenia w tej sprawie, a szczególnie odnoszące się do przyszłej organizacji służby geodezyjnej w Polsce. W skład w/w zespołu weszli koledzy: Zygmunt Bojar, Stanisław Cegielski, Wiesław Firliciniński, Mieczysław Gabryszewski (przewodniczący), Ryszard Rus i Henryk Skibniewski. W pracach zespołu, z uwagi na wagę problemu, brał udział także kol. Stanisław Kluska - przewodniczący Zarządu Głównego naszego Stowarzyszenia.

2. Inny zespół, pod przewodnictwem kol. Henryka Berkiety, zaopiniował projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w sprawie określenia rodzajów materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposobu i trybu ich gromadzenia i wyłączania z zasobu oraz udostępniania zasobu.

3. Na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej, pracującej pod przewodnictwem kol. Henryka Leśnioka, nadano tytuły Rzeczoznawców SGP następującym koleżankom i kolegom:

inż. Maciejowi Chelmińskiemu z Warszawy - geodezyjne pomiary szczegółowe oraz organizacja, zarządzanie i ekonomika geodezji i kartografii,

dr inż. Alicji Dorzak z Wrocławia - geodezyjne pomiary szczegółowe oraz geodezyjne pomiary inżynierskie i obsługa inwestycji,

tech. Henrykowi Końskiemu z Warszawy - geodezyjne pomiary szczegółowe oraz instrumentoznawstwo geodezyjne,

inż. Kazimierzowi Michałakowi z Warszawy - geodezyjne pomiary podstawowe oraz geodezyjne pomiary inżynierskie i obsługa inwestycji,

tech. Januszowi Mosurowi z Warszawy - geodezyjne pomiary szczegółowe oraz geodezyjne zarządzanie terenów rolnych i leśnych,

mgr inż. Andrzejowi Sugalskiemu z Leszna - geodezyjne pomiary szczegółowe oraz organizacja, zarządzanie i ekonomika geodezji i kartografii,

inż. Zdzisławowi Świeściakowi z Warszawy - prace geodezyjne dla celów prawnych i gospodarki przestrzennej oraz geodezyjne pomiary inżynierskie i obsługa inwestycji,

inż. Andrzejowi Zakiewiczowi z Warszawy - geodezyjne pomiary szczegółowe oraz prace dla celów prawnych i gospodarki przestrzennej.

4. Na członków zbiorowych SGP przyjęto:
Towarzystwo Przedsięwzięć Inwestycyjnych z Warszawy - inż. M. Ziemek (składka roczna 20 000 zł),
PUGiK "GEOIDA" z Siedlec (20 000 zł),
PUGiK "SOFFKART" z Warszawy - dr inż. Krzysztof Buczkowski i mgr inż. Andrzej Garstka (20 000 zł),
Zakład Działalności Gospodarczej "PRO-EGO" z Lublina (72 000 zł).

5. Prezydium Zarządu Głównego, na wniosek Zespołu Rzeczoznawców SGP, przyznało Komitetowi Rodzicielskiemu przy Technikum Drogowo-Geodezyjnym w Warszawie, dotację w wysokości 400 tys. zł.

6. W wyniku szerokiej dyskusji i stanowisk reprezentowanych przez poszczególne stowarzyszenia, uchwalony został nowy statut Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Uproszczona została znacznie (zmniejszona) struktura władz naczelnych Federacji, przyznano możliwość posiadania osobowości prawnej przez jednostki terenowe, określono liczbę kadencji prezesa Federacji oraz przewodniczącego Komisji Rewizyjnej itp.

Imprezy naukowo-techniczne

1. W Warszawie, w dniu 23 marca br. odbyło się sympozjum nt. "Automatyzacja procesów opracowania map", w którym wzięło udział około 50 osób. Organizatorem była Sekcja Kartograficzna SGP.

2. W dniu 27 marca br. odbyła się w Warszawie konferencja szkoleniowa nt. "Technologie pomiarowe GPS", w której wzięło udział około 60 osób. Wygłoszono cztery referaty. Imprezy zorganizowali: Sekcja Geodezji Wyższej SGP oraz Instytut Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej Politechniki Warszawskiej.

3. W Katowicach, w dniu 18-20 kwietnia br. odbyło się Międzynarodowe Sympozjum nt. "Pozyskiwanie danych do badania odkształceń". Udział wzięło 100 osób, w tym 27 z zagranicy. Wygłoszono 17 referatów. Integralną częścią imprezy były wystawy: sprzętu geodezyjnego produkowanego przez firmy Opton i Toplan, opracowań geodezyjnych oraz map tematycznych dotyczących ekologii. Organizatorami Sympozjum byli: Sekcja Geodezji Inżynierskiej, Polskie Towarzystwo Fotogrametrii i Teledetekcji oraz OPGK Katowice.

4. Sekcja Geodezji Rolnej i Leśnej zorganizowała w dniu 30 kwietnia br. w Warszawie seminarium nt. "Rola geodezji rolnej w procesie polepszania struktury agrarnej". Wprowadzenia do dyskusji dokonał prof. Marek Urban z Wrocławia. Obecnych było około 50 osób.

5. W dniu 21 maja br. Sekcja Geodezji Miejskiej zorganizowała w Warszawie zebranie, na którym wygłoszony został przez kol. W. Kłopczińskiego referat nt. "Rejestracja cen gruntów i szacowanie w RFN na przykładzie Stuttgartu". Po referacie odbyła się dyskusja dotycząca prowadzenia podobnych prac w Polsce. Obecnych było 18 osób.

6. W Zielonej Górze, w dniach 19-21 kwietnia br. przeprowadzony został XII Konkurs Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. W konkursie wzięły udział 3-osobowe reprezentacje 17 średnich szkół geodezyjnych

z terenu całej Polski. Jury konkursu pod przewodnictwem prof. dr hab. inż. Józefa Wędzonego z Krakowa wyłoniło trzech laureatów: Krzysztofa Bratusia z Zielonej Góry, Marka Kujawę z Mławy i Mariusza Morandę z Warszawy, którzy uzyskali prawo wstępu na studia wyższe, z pominięciem postępowania kwalifikacyjnego. Pierwsze miejsce (zespolowe) w konkursie zajęli Zespół Szkół Budowlanych z Zielonej Góry.

7.W ramach w/w Konkursu Wiedzy Geodezyjnej odbyło się sympozjum dla nauczycieli średnich szkół geodezyjnych poświęcone nowym programom nauczania. W sympozjum wziął udział przedstawiciel Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Współpraca międzynarodowa

1.W dniach 7-11 maja br. odbyła się w Sofii konferencja nt. "Badania ruchów skorupy ziemskiej metodami geodezyjnymi". Stowarzyszenie Geodetów Polskich delegowało na tę imprezę, w ramach wymiany bezdewizowej, kol. Marcina Berlika. Koszty podróży pokryła Politechnika Warszawska.

2.W dniach od 28 maja do 1 czerwca br. odbyło się w Budapeszcie spotkanie przewodniczących i sekretarzy Stowarzyszeń Geodezyjnych: Bułgarii, Czechosłowacji, NRD, Polski, Węgier, ZSRR. Delegatami SGP byli koledzy Stanisław Kluska i Tadeusz Kuźnicki.

3.W dniach 10-19 czerwca br. odbył się w Helsinkach Kongres FIG. Stowarzyszenie nasze było reprezentowane przez kolegów: Kazimierza Czarneckiego, Stanisława Goraja, Andrzeja Hopfera oraz Huberta Raka.

Posiedzenie Zarządu Głównego SGP

W dniu 26 czerwca br. odbyło się w Warszawie w Gmachu NOT kolejne, trzecie już w tym roku, posiedzenie Zarządu Głównego, którego porządek dzienny obejmował między innymi:

1.Wręczenie dyplomów specjalizacji zawodowej inżynierów. Dyplomy takie otrzymali koledzy: S. Kabasiński i A. Knap. Wręczyli je koledzy: Stanisław Kluska i Stanisław Pachuta.

2.Wręczenie nagród w Konkursie Jakości Robót Geodezyjnych, o czym szczegółową informację przekazano w poprzednim zeszycie Biuletynu Informacyjnego.

3.Przekazanie przez kol. Sławomira Dawidziuka informacji z przebiegu prac zespołu powołanego przez Ministra Gospodarki Przemysłowej i Budownictwa, którego celem jest wymiana poglądów przedstawicieli poszczególnych środowisk (m.in. TUP, SARP, PZITB, SGP) nt. propozycji nowych regulacji prawnych całego kompleksu ustaw, wzajemnie powiązanych, np. planowanie przestrzenne, prawo budowlane, prawo geodezyjne i kartograficzne itp. oraz koordynacja działań w tym zakresie. Przebieg tych prac oraz poglądy dotyczące poszczególnych kwestii były przedmiotem żywej i chwilami kontrowersyjnej dyskusji i licznych wniosków. Mówiono między innymi o: szerszym wykorzystaniu przepisów z lat przedwojennych, przywróceniu instytucji mierniczego przysięgłego, reaktywowaniu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, dostosowaniu organizacji geodezji do aktualnych kompetencji władz samorządowych itp. Po dyskusji, w wyniku głosowania przyjęte zostało stanowisko Stowarzyszenia w tych trudnych kwestiach, które postanowiono przekazać odpowiednim władzom.

4. Powołanie składu osobowego Głównej Komisji Zarządzania, Organizacji i Techniki. Przewodniczący tej Komisji, kol. Henryk Jędrzejewski przedłożył propozycję składu Komisji. Zarząd Główny zaakceptował następujący jej skład:

kol. Henryk Jędrzejewski	- przewodniczący
kol. Bogdan Ney	- wiceprzewodniczący
kol. Włodzimierz Balcerek	- członek
kol. Iwo Betke	- członek
kol. Alicja Dorzak	- członek
kol. Bogdan Grzechnik	- członek
kol. Longin Kołosowski	- członek
kol. Janusz Musierowicz	- członek
kol. Gerard Podlasek	- członek
kol. Stanisław Różanka	- członek
kol. Wojciech Wilkowski	- członek

5. Przyjęcie zasad postępowania w zakresie pomocy koleżeńskiej, co ma mieć obecnie swój wyraz w udzielaniu zapomóg po zmarłych członkach SGP oraz w udzielaniu członkom SGP zapomóg bytowych w wypadkach losowych. Jak wiadomo, na mocy uchwały ostatniego Zjazdu Delegatów SGP w maju 1989 roku zlikwidowano tzw. fundusz pośmiertny a pomocą koleżeńską objęto wszystkich członków SGP, w ramach składek członkowskich.

Zarząd Główny ustalił kwotę zapomogi pośmiertnej, która będzie wynosić 100 000 zł, zaś kwota zapomogi bytowej będzie określana każdorazowo przez Prezydium Zarządu Głównego, z uwzględnieniem opinii zarządu oddziału wojewódzkiego oraz konkretnej sytuacji losowej wnioskodawcy.

6. Sprawy różne i wolne wnioski, a w tym między innymi:

- wypowiedź kol. W. Wilkowskiego, dotycząca spraw związanych z redagowaniem, wydawaniem i kolportowaniem naszego pisma zawodowego Przeglądu Geodezyjnego. Obecny nakład pisma wynosi 1400 egz., w tym prenumerata 1320 egz.; pozostałe 80 egz. stanowią przedmiot gratisowej wymiany zagranicznej, przekazów do bibliotek itp.

Z uwagi na trudny okres Redakcja Przeglądu Geodezyjnego otrzymała 20 mln zł od Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, za co kol. W. Wilkowski serdecznie podziękował,

- zgłoszenie przez kol. E. Olejnika wniosku o powołanie przy Oddziale SGP w Zielonej Górze Grupy Rzeczoznawców. Zarząd Główny uchwalił ten wniosek jednogłośnie.

- wypowiedź kol. M. Szymańskiego, zachęcającą oddziały wojewódzkie do powoływania grup rzeczoznawców. Dla przykładu podano Oddział Stołeczno-Wojewódzki, który w ten sposób uzyskał dość znaczne kwoty na swoją działalność.

- informacja kol. S. Cegielskiego z Kalisza o meczu geodeci - księży, który przyniósł dochód w wysokości 1 400 tys. zł i został przekazany na rzecz dzieci ułomnych.

- informacja kol. K. Czarneckiego z przebiegu Kongresu FIG w Helsinkach,

- przedłożenie przez kol. T. Kuźnickiego informacji o sytuacji finansowej w Stowarzyszeniu i wniosku kol. Adama Perelmutera z Izraela o przyjęcie go (ponownie) w poczet członków SGP. Wniosek ten został przez Zarząd Główny uchwalony.

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH

Andrzej Zgliński
Ministerstwo Gospodarki
Przestrzennej i Budownictwa

Wybrane przepisy prawne ogłoszone w okresie styczeń-maj 1990 roku

Dziennik Ustaw - z 1990 roku

Nr 4, poz.19 - Ustawa z dnia 28 grudnia 1989 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw.

Przepisy ustawy stosuje się do zakładów pracy, w których następuje zmniejszenie zatrudnienia z przyczyn ekonomicznych lub w związku ze zmianami organizacyjnymi, produkcyjnymi albo technologicznymi, a także do zakładów pracy w przypadku ogłoszenia ich upadłości lub likwidacji.

Nr 9, poz.51 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1990 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie projektów wynalazczych.

Wynagrodzenie twórcy za pracownicze projekty wynalazcze, których stosowanie przynosi efekty ekonomiczne, jednostka gospodarki uspołecznionej ustala samodzielnie, w wysokości nie mniejszej niż 5% efektów ekonomicznych. Uchylono dotychczasową tabelę wysokości wynagrodzeń za pracownicze projekty wynalazcze.

Nr 11, poz.75 - Obwieszczenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 16 lutego 1990 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1985 roku w sprawie podziału inwestycji oraz zakresu, zasad i trybu ustalania ich lokalizacji.

Jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1985 roku, zawiera wszelkie dotychczasowe zmiany tego rozporządzenia.

Inwestycje budowlane dzielą się na inwestycje o znaczeniu krajowym, wojewódzkim albo lokalnym. Ustalenia lokalizacji inwestycji nie wymagają znaki geodezyjne, grawimetryczne i magnetyczne oraz ich zabudowa.

Nr 12, poz.79 - Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 1990 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty skarbowej.

Podwyższono znacznie opłaty skarbowe, ustalone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1989 roku w sprawie opłaty skarbowej (Dz.U. nr 9, poz.52).

Nr 14, poz.88 - Ustawa z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym.

Decyzję nakazującą zaniechanie praktyk monopolistycznych wydaje Urząd Antymonopolowy, a odwołanie przysługuje do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie.

Nr 16, poz.94 - Ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustalono między innymi, że:

- przedstawicielem rządu w województwie jest wojewoda, będący także organem administracji rządowej,
- podstawową formą organizacji życia publicznego w gminie jest samorząd terytorialny, którego organem stanowiącym jest rada.

Nr 16, poz.95 - Ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym,

Rozdziały: 1. Przepisy ogólne, 2. Zakres działania i zadania gminy, 3. Władze gminy, 4. Przepisy gminne, 5. Mienie komunalne, 6. Komunalna gospodarka finansowa, 7. Związki i porozumienia komunalne, 8. Sejmik samorządowy, 9. Stowarzyszenia gmin, 10. Nadzór nad działalnością komunalną, 11. Przepis końcowy.

Ustawa, która weszła w życie 27 maja 1990 roku, stwierdza że:

- gmina posiada osobowość prawną, a tworzenie, łączenie i znoszenie gmin oraz nadawanie gminie statusu miasta, następuje w drodze rozporządzenia Rady Ministrów,
- w gminie mogą być tworzone jednostki pomocnicze: sołectwa oraz dzielnice miejskie i osiedla, których organizację i zakres działania określa rada gminy,
- do zakresu działania gminy należą sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, przy czym gmina, oprócz zadań własnych, może wykonywać zadania zlecone (nałożone ustawami) z zakresu administracji rządowej,
- organem stanowiącym w gminie jest rada gminy (w mieście - rada miejska), której kadencja trwa cztery lata, a organem wykonawczym gminy jest zarząd, działający przy pomocy urzędu gminy, kierowanego przez wojtę lub burmistrza,
- rada gminy podejmuje uchwały w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów publicznych, a także uchwała miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz przepisy gminne,
- gminy z obszaru województwa wyłaniają sejmik samorządowy oraz mogą tworzyć związki komunalne,
- decyzje w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej wydaje wójt lub burmistrz,
- od decyzji administracyjnych wydawanych przez wojtę lub burmistrza w sprawach należących do zadań własnych gminy służy odwołanie do kolegium odwoławczego przy sejmiku samorządowym, a w sprawach zleconych gminie - do wojewody,
- nadzór nad działalnością komunalną sprawują: Prezes Rady Ministrów, wojewoda, a w zakresie spraw budżetowych - regionalna izba obrachunkowa.

Nr 21, poz.123 - Ustawa z dnia 22 marca 1990 roku o terenowych organach rządowej administracji ogólnej.

Rozdziały: 1. Przepisy ogólne, 2. Wojewoda jako przedstawiciel rządu, 3. Współdziałanie wojewody z sejmikiem samorządowym, 4. Prawo miejscowe, 5. Urząd wojewódzki, 6. Rejonowe organy rządowej administracji ogólnej, 7. Kierownictwo i nadzór, 8. Podział terytorialny, 9. Przepisy przejściowe i końcowe.

Ustawa, która weszła w życie 27 maja 1990 roku, stwierdza że:

- administrację rządową stanowią: wojewoda i kierownik urzędu rejonowego, których aparatem pomocniczym w działaniu jest odpowiednio urząd wojewódzki i urząd rejonowy.

- zadania administracji rządowej wykonują również: organy administracji specjalnej (podporządkowane bezpośrednio ministrom) i organy gminy, jeżeli działają w ramach zadań zleconych,
- wojewoda wydaje rozporządzenia, zarządzenia i decyzje administracyjne, a jego zastępcą jest wicewojewoda,
- wojewoda wydaje wojewódzki dziennik urzędowy,
- wojewoda i kierownik urzędu rejonowego mogą:
 - a) upoważnić (w formie pisemnej) pracowników podległego urzędu do załatwiania określonych spraw w ich imieniu, w tym do wydawania decyzji administracyjnych,
 - b) powierzyć (w drodze porozumienia ogłaszanego w wojewódzkim dzienniku urzędowym) prowadzenie niektórych spraw w ich imieniu, w tym wydawanie decyzji administracyjnych w I instancji, organom gminy i kierownikom państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych,
- organami nadzoru nad działalnością wojewody są Prezes Rady Ministrów i ministrowie, a nad działalnością kierowników urzędów rejonowych - właściwi wojewodowie,
- dotychczasowe zadania i kompetencje, o ile odrębne ustawy nie stanowią inaczej, należące do:
 - a) wojewódzkich rad narodowych oraz terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej i o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego - przechodzą do właściwości wojewodów,
 - b) terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej i o właściwości szczególnej stopnia podstawowego - przechodzą do właściwości kierowników urzędów rejonowych,
- jednostkami zasadniczego podziału terytorialnego są gminy i województwa, a jednostkami pomocniczymi tego podziału są rejony administracyjne,
- ustalenie i zmiana nazwy miejscowości lub obiektu fizjograficznego następuje w drodze zarządzenia ministra właściwego w sprawach administracji; zarządzenie to publikuje się w "Monitorze Polskim".

Nr 21, poz. 124 - Ustawa z dnia 22 marca 1990 roku o pracownikach samorządowych.

Ustawa, która weszła w życie 27 maja 1990 roku, określa status prawny pracowników urzędów gmin, związków komunalnych, biur sejmików samorządowych i innych pracowników samorządowych.

Nr 29, poz. 173 - Ustawa z dnia 11 kwietnia 1990 roku o uchyleniu ustawy o kontroli publikacji i widowisk, zniesieniu organów tej kontroli oraz o zmianie ustawy - Prawo prasowe.

Zniesiono Główny Urząd Kontroli Publikacji i Widowisk oraz okręgowe urzędy kontroli publikacji i widowisk. Utraciła moc ustawa z dnia 31 lipca 1981 roku o kontroli publikacji i widowisk (Dz.U. nr 20, poz. 99, z późniejszymi zmianami).

Nr 32, poz. 191 - Ustawa z dnia 10 maja 1990 roku - Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych.

Rozdziały: 1. Przepisy ogólne, 2. Nabycie mienia komunalnego, 3. Przepisy przejściowe, 4. Przepisy końcowe.

Ustawa, która weszła w życie 27 maja 1990 roku, stwierdza że:

- traci moc ustawa z dnia 20 lipca 1983 roku o systemie rad

narodowych i samorządu terytorialnego (Dz.U. z 1988 roku nr 26, poz.183, z późniejszymi zmianami); dotyczy to też przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie,

- istniejące w dniu 27 maja 1990 roku miasta i gminy, zachowują dotychczasową nazwę, obszar, granice i siedzibę władz,

- jeżeli w dotychczasowych przepisach jest mowa o radzie narodowej gminnej, miejskiej, dzielnicowej lub wspólnej dla miasta i gminy, albo o terenowym organie administracji państwowej stopnia podstawowego - należy przez to obecnie rozumieć odpowiednie organy gminy (chyba, że przepis szczególnie ustala inaczej),

- znosi się kolegiałne organy opiniotwórczo-doradcze działające przy radach narodowych i terenowych organach administracji państwowej,

- dotychczasowe mienie ogólnonarodowe (państwowe) należące do rad narodowych i terenowych organów stopnia podstawowego oraz nadzorowanych przez nie przedsiębiorstw państwowych i podporządkowanych jednostek organizacyjnych - staje się z mocy prawa mieniem właściwych gmin (dla Warszawy, Krakowa i Łodzi - mieniem tych miast staje się również niektóre inne mienie państwowe, jeżeli służy użyteczności publicznej),

- gminie może być przekazane, na jej wniosek, inne mienie państwowe związane z realizacją zadań gminy, a także gminie i związkowi gmin przekazuje się niektóre inne mienie państwowe, służące użyteczności publicznej,

- nie podlega uwłaszczeniu mienie państwowe między innymi: niezbędne do wykonywania zadań publicznych realizowanych przez organy administracji rządowej, sądy i organy władzy państwowej, należące do Państwowego Funduszu Ziemi, a także jednostek organizacyjnych wykonujących zadania o charakterze ogólnokrajowym lub ponadwojewódzkim,

- przejęte przez gminę przedsiębiorstwa państwowe stają się przedsiębiorstwami komunalnymi,

- gminy sporządzają spisy inwentaryzacyjne przejmowanego mienia, które są wykładane do publicznego wglądu,

- stwierdzenie nabycia przez gminę mienia z mocy prawa lub przekazanie tego mienia - następuje w drodze decyzji wydawanej przez wojewodę; organem odwoławczym od decyzji jest Krajowa Komisja Uwłaszczeniowa.

Nr 34, poz.200 - Ustawa z dnia 18 maja 1990 roku o ustroju samorządu miasta stołecznego Warszawy.

Ustawa, która weszła w życie 27 maja 1990 roku, stwierdza między innymi:

- m.st. Warszawa jest związkiem dzielnic - gmin i posiada osobowość prawną, a do zakresu działania i zadań tego Związku należą sprawy wynikające ze stołecznego charakteru Warszawy i sprawy publiczne o znaczeniu ogólnomiejskim,

- organem stanowiącym i kontrolnym dzielnicy jest rada dzielnicy, a Związkowi - Rada Warszawy,

- organem wykonawczym Związku są: Zarząd Warszawy (wykonujący swe zadania przy pomocy Urzędu Warszawy) i Prezydent Warszawy, a na czele zarządu dzielnicy stoi burmistrz,

- od decyzji administracyjnych wydanych przez burmistrza, służy odwołanie do Prezydenta Warszawy (w sprawach własnych dzielnicy) lub do wojewody (w sprawach należących do zadań zleconych).

Nr 34, poz.198 - Ustawa z dnia 17 maja 1990 roku o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw.

Z zakresu zagadnień powiązanych szczególnie z geodezją i kartografią, do właściwości:

- gmin (jako zadania własne albo zlecone),
 - rejonowych organów administracji rządowej,
- przechodzą dotychczasowe zadania rad narodowych i terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego i w części stopnia wojewódzkiego, dotyczące ustaw:
- z dnia 12 marca 1958 roku o sprzedaży nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (przechodzą zadania ze stopnia podstawowego),
 - z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (przechodzą zadania ze stopnia podstawowego),
 - z dnia 24 października 1974 roku - Prawo wodne (przechodzą zadania ze stopnia podstawowego),
 - z dnia 25 marca 1982 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
 - z dnia 14 grudnia 1982 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (przechodzą zadania ze stopnia podstawowego),
 - z dnia 26 marca 1982 roku o scalaniu i wymianie gruntów (do organów rejonowych przechodzą zadania ze stopnia podstawowego),
 - z dnia 12 lipca 1984 roku o planowaniu przestrzennym (do gminy przechodzą zadania ze stopnia podstawowego),
 - z dnia 29 kwietnia 1985 roku o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości,
 - z dnia 17 maja 1989 roku - Prawo geodezyjne i kartograficzne (do organów rejonowych przechodzą zadania ze stopnia podstawowego).

Nr 33, poz.195 - Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 15 maja 1990 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów i informacji powstałych w wyniku tych prac do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Zgłoszenie pracy geodezyjnej i kartograficznej składa się w centralnym albo właściwym miejscowo wojewódzkim ośrodku dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej. Ośrodek, w terminie do 10 dni, udostępnia posiadane materiały wraz z ich charakterystyką techniczną i potwierdza przyjęcie zgłoszenia pracy. Potwierdzenie to umożliwia rozpoczęcie pracy.

Przekazanie dokumentacji do ośrodka, w formie i zakresie przewidzianym odrębnymi przepisami, a zwłaszcza przepisami technicznymi, następuje po zakończeniu pracy lub poszczególnych jej etapów. Po sprawdzeniu tej dokumentacji, podlega ona włączeniu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Rozporządzenie określa także rodzaje prac nie podlegające obowiązkowi zgłaszania, a w konsekwencji - przekazywania do ośrodka powstałej dokumentacji.

Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1959 roku w sprawie powyższej (Mon.Pol. nr 102, poz.545).

Nr 33, poz.196 - Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 15 maja 1990 roku w sprawie wysokości opłat za

czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, uzgadnianiem usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu oraz za wykonanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencji gruntów.

Rozporządzenie określa opłaty za wymienione w tytule czynności, przy czym informacje dotyczące materiałów posiadanych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym są udzielane nieodpłatnie. Wysokość określonych w rozporządzeniu opłat podstawowych ulega zwiększeniu przez pomnożenie przez wskaźnik wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych, ogłaszany przez Główny Urząd Statystyczny.

Nr 34, poz.201 - Ustawa z dnia 24 maja 1990 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego.

Wprowadzono szereg zmian do Kodeksu postępowania administracyjnego z 1960 roku, a między innymi:

- określono, że organy administracji państwowej działają na podstawie przepisów prawa,

- Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się przed organami samorządu terytorialnego w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych oraz w sprawach skarg i wniosków,

- w razie wydania decyzji przez kolegium odwoławcze przy sejmiku samorządowym, stwierdzenie nieważności tej decyzji należy do naczelnego organu administracji państwowej,

- ustalono zasadę możliwości zaskarżania wszystkich ostatecznych decyzji do sądu administracyjnego z powodu ich niezgodności z prawem, z wyjątkiem niektórych dziedzin określonych w ustawie (wyjątek ten nie obejmuje spraw z zakresu geodezji, kartografii i gospodarki gruntami oraz obrotu nieruchomościami).

Akty prawne resortu gospodarki przestrzennej i budownictwa (nie ogłoszone w Dzienniku Ustaw)

- Zarządzenie nr 2/90 Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 23 lutego 1990 roku w sprawie rodzajów wiadomości zawartych w materiałach geodezyjnych i kartograficznych stanowiących tajemnicę państwową.

Wykaz rodzajów wiadomości stanowiących tajemnicę państwową zawiera:

- informacje geodezyjne i kartograficzne,
- oznaczenia i objaśnienia określonych elementów sytuacyjnych, pozwalających na ich identyfikację na materiałach geodezyjnych i kartograficznych.

- Zarządzenie nr 4/90 Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 marca 1990 roku w sprawie powołania Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej.

Państwowa Rada Geodezyjna i Kartograficzna, której kadencja trwa 3 lata, jest organem doradczym i opiniotwórczym Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa. Rada może powoływać komisje i zespoły do opracowania propozycji określonych rozwiązań problemowych.

Dziennik Ustaw - z 1990 roku

Nr 51, poz. 297 - Ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. - Prawo o zgromadzeniach.

Zgromadzeniem jest zgrupowanie co najmniej 15 osób, zwołane w celu wspólnych obrad lub w celu wspólnego wyrażenia stanowiska. Zgromadzenia organizowane na otwartej przestrzeni, wymagają uprzedniego zawiadomienia o tym gminy. Traci moc ustawa z dnia 29 marca 1962 r. o zgromadzeniach (Dz. U. nr 20, poz. 89 wraz ze zmianami).

Nr 51, poz. 298 - Ustawa z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

Prywatyzacja przedsiębiorstwa państwowego polega na udostępnieniu osobom trzecim akcji lub udziałów w spółkach z wyłącznym udziałem Skarbu Państwa, powstałych z przekształcenia przedsiębiorstwa, na udostępnieniu osobom trzecim mienia przedsiębiorstwa lub sprzedaży przedsiębiorstwa. W tym celu przedsiębiorstwo państwowe może być przekształcone w spółkę lub odpowiednio zlikwidowane. Przepisy ustawy stosuje się do prywatyzacji przedsiębiorstw komunalnych.

Nr 54, poz. 316 - Rozporządzenie Ministra - Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1990 r. w sprawie określenia siedzib i terytorialnego zasięgu działania urzędów rejonowych.

Dla każdego z województw ustalono siedziby i zasięg działania urzędów rejonowych, których ogółem jest 254.

Nr 55, poz. 318 - Ustawa z dnia 13 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego.

Wprowadzono szereg zmian do K.p.c., zrównując też prawa dotychczasowych jednostek gospodarki społecznej z innymi jednostkami i osobami. Skreślono art. 620 dotyczący procedury sądowej w przypadku konieczności zatwierdzenia planu podziału nieruchomości.

Nr 55, poz. 321 - Ustawa z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny.

Zmiany w Kodeksie cywilnym, wchodzące w życie z dniem 1 października 1990 r., zawierają w szczególności następujące postanowienia:

- Kodeks reguluje stosunki cywilno-prawne między osobami fizycznymi i osobami prawnymi (zniesiono przy tym pojęcie jednostek gospodarki społecznej),

- osobami prawnymi są Skarb Państwa i jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną,

- mieniem jest własność i inne prawa majątkowe, które w stosunku do mienia państwowego przysługują Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym,

- nieruchomościami rolnymi (gruntami rolnymi) są nieruchomości, które są lub mogą być wykorzystywane do prowadzenia działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej,

nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej,
- za gospodarstwo rolne uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, oraz prawami i obowiązkami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego,

- lokal mieszkalny lub użytkowy, w tym także garaż, stanowiący część składową budynku może stanowić odrębną nieruchomość,

- skreśla się art. 126 - 135 dotyczące przepisów ogólnych z zakresu własności i art. 160 - 165 z zakresu własności nieruchomości rolnych, w tym przepis o kryterium zdolności do towarowej produkcji rolnej w wypadku podziału gospodarstwa rolnego,

- zasiedzenie nieruchomości następuje po latach 20 lub 30, jeżeli posiadacz uzyskał posiadanie w złej wierze, przy czym można zasiedzieć również nieruchomość będącą przedmiotem własności państwowej,

- dzierżawę zawartą na czas dłuższy niż 30 lat, poczytuje się po upływie tego terminu za zawartą na czas nie oznaczony,

- spadkobiercy dziedziczą gospodarstwo rolne, obejmujące grunty rolne o powierzchni przekraczającej 1 ha, jeżeli:

a) stale pracują bezpośrednio przy produkcji rolnej albo

b) mają przygotowanie zawodowe do prowadzenia produkcji rolnej albo

c) są małoletni bądź też pobierają naukę zawodu lub uczęszczają do szkół albo

d) są trwale niezdolni do pracy.

Traci moc dekret z dnia 12 grudnia 1944 r. o przyjęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. nr 15, poz. 82 z późn. zmianami) z tym, że pozostaje w mocy nabycie własności, które nastąpiło na podstawie jego przepisów.

Nr 62, poz. 364 - Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 września 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym.

Wprowadzono nową taryfę wynagrodzenia za typowe czynności techniczne biegłych sądowych z zakresu geodezji i kartografii, obowiązującą od 10 września 1990 r.

Nr 65, poz. 385 - Ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym.

Działy: I. Podstawy funkcjonowania uczelni, II. Nadzór nad uczelniami państwowymi i przedstawicielstwo szkolnictwa wyższego, III. Ustrój uczelni, IV. Pracownicy uczelni, V. Studia i studenci, VI. Utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na terenie uczelni, VII. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe.

Szkoły wyższe, tj. uczelnie, są organizowane i działają na zasadzie wolności badań naukowych, wolności twórczości artystycznej i wolności nauczania. Uczelnie są częścią systemu nauki polskiej i systemu edukacji narodowej.

Mienie uczelni obejmuje własność i inne prawa majątkowe, a grunt państwowy może być oddany uczelni w użytkowanie wieczyste. Organami uczelni są: senat, rady wydziałów, rektor, dziekani, kolegia elektorów (jeżeli przewiduje je statut uczelni).

Traci moc ustawa z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. nr 42, poz. 201, wraz ze zmianami).

Nr 65, poz. 386 - Ustawa z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych.

Tytułem naukowym jest tytuł profesora określonej dziedziny nauki lub sztuki. Nadaje go Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Stopniami naukowymi są stopnie doktora i doktora habilitowanego określonej dziedziny nauki lub sztuki, w zakresie danej dyscypliny naukowej lub artystycznej. Stopnie naukowe nadają jednostki organizacyjne szkół wyższych lub inne placówki naukowe, które posiadają uprawnienie do ich nadawania.

Traci moc ustawa z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1985 r. nr 42, poz. 202, wraz ze zmianami).

Monitor Polski - z 1990 roku

Nr 24, poz. 181 - Uchwała nr 84 Rady Ministrów z dnia 30 maja 1990 r. w sprawie uznania niektórych uchwał Rady Ministrów ogłoszonych w Monitorze Polskim za nieobowiązujące.

Straciły między innymi moc:

- uchwała nr 35 Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1971 r. w sprawie rozwoju informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej (MP nr 14, poz. 104),

- uchwała nr 253 Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1974 r. w sprawie zadrzewienia kraju (MP nr 38, poz. 215).

Nr 30, poz. 235 - Uchwała nr 104 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie sposobu dokonywania inwentaryzacji mienia komunalnego.

Uchwała:

- stwierdza, że przekazanie gminom przez organy administracji rządowej części mienia państwowego następuje, jeżeli Skarb Państwa posiada udokumentowaną własność,

- określa sposób działania komisji inwentaryzacyjnych oraz zasady postępowania inwentaryzacyjnego, w tym sporządzania kart i zbiorczych spisów inwentaryzacyjnych,

- wymienia szczegółowo rodzaje nieruchomości państwowych podlegających komunalizacji z mocy prawa, a także wyłączonych z komunalizacji.

Nr 30, poz. 240 - Zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 10 lipca 1990 r. w sprawie odstąpienia od ustalania umów wzorcowych oraz zasad i stawek wynagradzania za utwory wydawane w formie książkowej, utwory fotograficzne, muzyczne, plastyczne i sceniczne oraz dzieła lutnicze.

Straciło m.in. moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1985 r. w sprawie zasad zawierania i wykonywania umów wydawniczych o wydanie utworów w formie książkowej oraz zasad i stawek wynagradzania za te utwory (Dz. U. nr 61, poz. 315).

Nr 32, poz. 257 - Zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 sierpnia 1990 r. w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

Dieta wynosi 12 tys. zł. za dobę i ulega odpowiedniemu

podwyższaniu w razie wzrostu cen żywności, a za nocleg - przysługuje zwrot kosztów wg przedłożonego rachunku lub ryczałt. Pracownikowi przysługuje również zwrot kosztów przejazdu.

Nr 32, poz. 259 - Zarządzenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z dnia 10 sierpnia 1990 r. w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji.

Obowiązkowi legalizacji podlegają m. in. przymiary wstępowe metalowe.

